

at modsætte sig de Forsøg, som i dette Forslag gøres paa at rette Angreb mod Forbrugsforeningerne. De bede ligefrem om, at Folketingets Medlemmer ville nægte at vedtage § 29, ja, de tilføje endogaa, at de ønske ikke at faa Paragraffen i nogen Form, — heller ikke den Form, som Flertallet søger at ændre den til, thi de mene at det er, som jeg her har udviklet, en Begyndelse til at fratage Forbrugsforeningerne deres Rettigheder. De kunne lige saa lidt som jeg se, at det er nogen Nytte til med Hensyn til Indskrænkning af Drifkeriet rundt omkring i Landet. Jeg har derfor, som sagt, ved Siden af Flertallets Forslag om en Ændring af § 29 tilladt mig at stille Forslag om, at § 29, der indeholder Forbud imod, at Forbrugsforeninger afsætte eller fordele Brændevin eller Vin, udgaa. Jeg staar ikke ganske ene i denne Henseende; thi to andre Medlemmer af Udvalget have stillet det samme Forslag under Nr. 106, nemlig de ærede Medlemmer for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen). Det er antageligt, at, da vi tre ere i Mindretal, og Flertalsforslagene gerne pleje at gaa igennem her i Tinget, at vi ligge under, og saa ster i Dag det første Skridt til at odelægge vore Brugsforeninger, det vil jeg hævde. Men det maa man jo finde sig i, og Tiden vil vise, hvorledes det i Fremtiden vil gaa. Jeg skal slutte med at anbefale denne min Ændring under Nr. 53 i Betænkningen, som gaar ud paa, at § 29 skal udgaa.

Indenrigsministeren (Hørring):

Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer har jo sluttet sig til den Tanke, der ligger til Grund for Regeringsforslaget, nemlig ved en Ordning af Afgangen til at drive Kæring som Beværter og brændevinshandlerne at søge Fristelsen til Misbrug af stærke Drikke forringet. Den Ordning, Regeringsforslaget i saa Henseende opstillede, holdt sig i det Spor, vi allerede tidligere have haft for Kjøbenhavn og Købstæderne, og som bestaar i paa vedtægtsmæssig Maade at begrænse Antallet af Beværtninger med Ret til at udstænke stærke Drikke saaledes, at Kommunalbestyrelserne skulde vedtage Vedtægterne med Stadsfæstelse af Indenrigsministeriet. Forskriften her indskrænker sig til Beværtninger med stærke Drikke og rører ikke ved saadanne Beværtninger, som man almindeligvis kalder Afholdsbeværtninger. For Landets Vedkommende gik nemlig Regeringsforslaget ikke ud paa en vedtægtsmæssig Ordning paa dette Punkt, hvorimod det var foreslaaet, at Beværtning der ikke

skulde kunne drives uden ifølge Bevilling, og da vedkommende Kommunalbestyrelse altid skulde høres, forinden Bevilling meddeltes, vilde Kommunalbestyrelserne faa Udgang til at gøre deres Indflydelse gældende i Retning af at forhindre Oprettelsen af ny Beværtninger og tillige en Indflydelse til at opnaa, at Beværtninger, der blive ledige ved vedkommende næringsdrivendes Død, kunne blive nedlagte, saa at Tallet paa Beværtninger derved forringes. Det ærede Udvalgs Flertal har sluttet sig til det Formaal, som Lovforslaget har sat sig paa det Omraade jeg her har omtalt, men mener, at det skal søges realiseret paa en Maade, der vel i Principet noget stemmer med Regeringsforslaget, idet det ogsaa giver Kommunalbestyrelserne overvejende Indflydelse paa Ordningen af dette Forhold, men gaar betydelig videre, idet Flertallets Forslag i alt væsentligt lægger den afgørende Beslutning i Kommunalbestyrelsens Haand. Her er altsaa for saa vidt ingen Principforstel mellem Udvalgets Flertal og mig, men der er Spørgsmaal om, hvor vidt man ikke fra Udvalgets Side er gaaet for vidt. Jeg tror, at man er gaaet for vidt og det i dobbelt Retning, for det første med Hensyn til, hvad man vil indbringe under de Vedtægter, som der her er Spørgsmaal om, og dernæst tillige med Hensyn til Maaden hvorpaa Vedtægterne skulle blive til. I førstnævnte Henseende skal jeg henvise til, at Udvalgets Flertal foreslaar, at Vedtægterne skulle omfatte ikke blot Beværtninger med spirituose Drikke, men ogsaa Afholdsbeværtninger og endvidere Handel med Brændevin, Vin og stattepligtigt Æl. Da Kommunalbestyrelsen skal have den afgørende Indflydelse paa Ordningen af Forholdene, blive Reglerne for saa vidt ens for By og Land ifølge Udvalgsflertallets Forslag. Jeg tror imidlertid ikke, at det kan gennemføres. Tager vi de større Byer som Kjøbenhavn og de fleste af Købstæderne, vil man ganske sikkert ikke kunne begrænse Handelstædernes Antal for Brændevin og endnu mindre for stattepligtigt Æl. Særlig for dette sidste vil det ikke kunne gaa an. Det er blevet en saa stor Forbrugsartikel i de større Byer, at den Opgave ikke alene at fastsætte det rette Tal for Handelstædernes, men ogsaa — efter hvad Udvalgsflertallet endvidere har foreslaaet — rigtig at fordele Handelstædernes paa de forskellige Dele af Byerne, ganske sikkert ikke lader sig praktisk løse. Dette, at man ogsaa søger at fordele Handelstædernes paa de forskellige Dele af Byen, vil volde overordentlig store Vanstefuligheder, og det ærede Udvalgsflertal er i Grunden ogsaa gaaet bort herfra, idet Ved-